

ЕТИЧНИЙ КОДЕКС МОРАЛІСТІВ

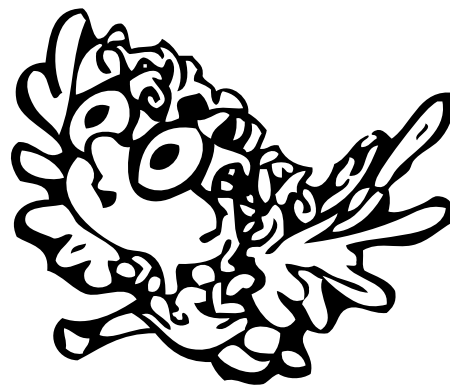
Затверджений маніфестом Хранителя віри
Душевної Спільноти Всесвіту 29.02.2016 р.

1. Етика є нашою совістю, але не тираном.
2. Наша совість не може обмежувати свободу інших, формуючи власний простір розумної свободи.
3. Ми творимо і захищаємо норми етики з метою розвитку вільної людини.
4. Норми етики рекомендують зразки правильного життя, жоден з яких не може вважатися обов'язковим. У захисті етики ми обмежуємося тим, що кажемо правду, щоб кожна особа могла самостійно судити, що для неї добре.
5. Моральна сила етики полягає у вірному спрямуванні людської волі до самовдосконалення із використанням усіх природних можливостей, із повагою до всієї повноти природних свобод кожної особи.
6. Визнання норм етики обов'язковими через примус не має моральної сили, від нього можна чесно відмовитися за необхідності повстання проти тиранії.
7. Визнання норм етики обов'язковими за згодою перетворює норми етики на норми права і має моральну силу лише у межах згоди.
8. Норми етики мають бути чесні та справедливі рівною мірою для всіх. Ми не радимо іншим того, чого б не порадили собі.

УКРАЇНСЬКА
ДУШЕВНА
СПІЛЬНОТА

ІДЕАЛІСТ

Релігійний бюлетень "Ідеаліст"
("Идеалист", "Idealist")

№ 4 (90) 29 лютого 2016 Року Всесвіту

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
КВ № 19005-7795Р, видане Державною
реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,

м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 200 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності;
пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та
суверенітету особистості; відкрите вираження і
вільне поширення релігійних переконань
вірними громадянами віросповідання (релігії)
Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь
одкровенень; реалізація прав на свободу слова,
світогляду і віросповідання, на інформацію;
критика і подолання дискримінації за ознакою
масовості (колективності) та інших видів
протиправної дискримінації; захист і розвиток
вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і
громадянина, суспільного блага, соціальних
цінностей, істини, віри, добра, відповідальності
перед Богом, народом, власною совістю,
здорового глузду та верховенства права.

ВЕБ-КОНФЕРЕНЦІЯ Ю. ШЕЛЯЖЕНКА НА ПОРТАЛІ «ФІЛОСОФІЯ І РЕЛІГІЗНАВСТВО»

Продовження. Початок у № 17 (79).

Вася: “Як ви можете продовжувати анімізм, як анімістичні вірування вже перетворилися в релігії? Не плутайте культ та релігію”.

Юрій Шеляженко: “Ми можемо. Ваша незгода не обмежує наші можливості. Ви, звісно, теж можете робити культ з існуючих релігій, але це не додасть честі Вам і не заважатиме нам з повною повагою до інших релігій обрати для себе душевний шлях повернення до витоків та просування далі у розвитку душевної релігії, важливим елементом якої є культура відкритості та творчості замість культів замкненості та упослідженості, поширених і масово поширюваних в інтересах гордині та жадоби деяких індивідофобів”.

Олесь: “Боже, навіщо ти твориш мене?” – питає людина. “Щоб ви творили мене” – відповідає Бог”. Згадуються слова класика про те, що Бог створив людину за своїм образом, за що людина “віддячила” тим самим”.

Юрій Шеляженко: “Минулого року Українська Душевна спільнота воскресила святого мудреця та поета Тараса Шевченка, і він написав для нас вірш про істину. От його слова:

Кличте Бога, творіть його
Силою уяви,
Із нічого хай повстане
Істина і право.
З вами я воскресну нині,
Щоб життю радіти
Сам єдиний, як буття,
І різний, як молитви.
Боже, людям дай натхнення
Душу розвивати,
І любити твою правду,
І весь світ обняти,
Щоб людей усіх зміцнила
Згода і кохання,
Щоб душа була безмежна,
Вічна і безкрайня.

До речі, саме Тарас Шевченко написав у поемі “Гайдамаки” такі священні слова: “Як небо блакитне – нема йому краю, так душі почину і краю немає”. Ця молитва людяності від нашого пророка дає велике натхнення віруючим в найвищу цінність людини. Нещодавно ми поставили слова Шевченка про всеохопність людської душі епіграфом до збірки есеїв “Душа і сучасність: діалог мислителів”.

Марія: “Я ніколи не слыхала о вашей религии. Можно узнать, во что вы верите, какие у вас есть догматы и священные книги? Мне также интересно название Вашей религии. Почему именно Украинское Душевное общество? Если я живу в Беларуси, то я не могу исповедовать душевную религию?”.

Релігійний
бюлетень
№ 4 (90)
29.02.2016

Олесь: “Украинское Душевное общество творит Бога. Логично, что по своему образу и подобию. Поскольку слово “Украинское” на первом месте в названии общества, значит, не можете, так как это – одна из ключевых его черт. Так что приезжайте к нам, в Украину :)”.

Юрій Шеляженко: “Мария ищет ответ на правильный вопрос, и ответ этот будет серьезным, а не таким, какой предложил Олесь. Конечно, вы можете исповедовать религиозную веру в наивысшую ценность человека независимо от того, живете ли в Беларуси, в Украине или где угодно еще. Мы веруем, что душа каждого человека вездесуща в пространстве и во времени. В душевном гимне “Поверь” поется: “Не избегай никого. Люди же – лица Бога. Ты же – лицо человечества. Ты многоликое вече. Выслушай только правду. Людям дари радость. Силою будь согласия. Ты все народы, все нации” и т.д.

Мы верим, что творение Бога человеком и человека Богом взаимное, не возводящее границы, а созидующее безграничность. Человек творит Бога, одушевляя и осваивая бесконечность, объединяя личное и всеобщее самосовершенствование. Бог творит человека как идеал человечности, вечное напоминание о том, что человек не имеет границ в пространстве и во времени. Человек должен быть творцом всего, продолжать себя до бесконечности и постоянно делать себя лучше, следуя примеру Бога. Если творец останавливается и говорит, что дальше творить нельзя, это грех творца, который он должен в себе преодолевать, пока остается человеком. Таков моральный закон открытой религии; это сокращенное название нашей религии на русском языке: открытая религия, религия открытой души.

Я основал Украинское Душевное общество в 2003 году и с тех пор это традиционное название не менялось. Хотя всегда было искушение назвать душевное общество вселенским и вечным, это искушение сдерживалось тем, что надо пройти путь преобразования, больше освоить мир, начать писать историю человечности, прежде чем менять акценты. Кстати, вы можете создать свое душевное общество в Беларуси, Бог благословит это хорошее начинание.

Священное писание религиозной веры в наивысшую ценность человека было переведено на русский язык в 2013 году, электронная версия есть в интернете, как и контакты нашего душевного общества. Если вы хотите получить нашу богослужебную литературу на русском языке обычной почтой, сообщите мне свой адрес здесь или, если хотите, непублично. Мои контактные данные легко найти в интернете. В следующем году планируем выпустить перевод на русский основных богословских источников и многоязычное издание формулы вероисповедания. Возможно, к этому времени будет учреждено вселенское душевное общество.

Во что мы верим, вы можете узнать из Священного писания религиозной веры в наивысшую ценность человека и другой богослужебной литературы. Например, в выпуске журнала “Мораль” № 3 (22) за 2015 год на русском излагается традиционное устройство открытой религии, приводится формула вероисповедания “Честно владею открытой религией”. Она достаточно короткая, поэтому процитирую ее тут.

В этой формуле вероисповедания изложены основные максимы открытой религии, поэтому для принятия нашей веры достаточно ее прочесть и осознать, а также согласиться с нею: “Честно владею религиозной верой в наивысшую ценность человека, религией открытой души и вечным духовным движением творения Бога как человеческого идеала через веру в себя, верность себе, владение собой. Признаю истинным вероучением слово Божье, священное писание религиозной веры в наивысшую ценность человека. В самосовершенствовании все одушевляю, всех людей и все общества, все время и пространство считаю своей душой, одним человеком, со всего я начинаюсь, во всем продолжаюсь. Творю обряды открытой религии, творю священный знак, круг, символизирующий человека в центре бытия как безграничную душу бытия, единство всей осязаемой и воображаемой реальности, как один чистый лист внутри и снаружи священного круга. Соглашаюсь с согласием, отрицаю отрицание, люблю каждую добрую душу, уважаю каждую добрую веру. Декларирую суверенитет личности, включающий мою самоценность, душевность, моральность, свободу, собственность, солидарность и мудрость. Ради общего добра, по призванию души, с благословения Божьего участвую в душевных обществах, владею ими в согласии с Хранителями веры и творю свои душевные общества, в которых участвуют добрые люди. В суде совести и самообороне руководствуюсь моральным критерием: утверждение наивысшей ценности человека добро, унижение человека зло. Покоряюсь правде, не предаюсь грехам: лжи, насилию, безумной воинственности, страху, жадности, привязанности; гордыне, то есть противопоставлению своего чужому, демонизации иных; индивидофобии, то есть опасению одиночества и одиночек. Открытая религия – мое мировоззрение и моя природа, все мое, собранное воедино; моя душа как наивысшая ценность человека, источник всех ценностей; моя наука идеализации сущего, осуществления идеального и идеализации идеального; мои святыни гармонии, жизни, победы, любви, судьбы, благословения и откровения; моя душевная сила в открытости разума, совести и солидарности; мое право, знание и чудо, согласовывающиеся желаемое с действительным; моя духовная энергия, накопленная в обмене честными словами, усиленная высказыванием честных слов, открывающая источник духа согласия, сотрудничества

и благосостояния, порождающая и живящая души соблюдением честных слов, увеличивающая ценность и численность добра, движущая судьбу; мой смысл жизни, мое счастье в развитии, познании и творении, в стремлении к добру и борьбе за добро. Обращаюсь к Богу каждой мыслью и поступком, нахожу ответ Бога в каждом выводе и следствии, доброй волей и силой веры достигаю совершенства”. Если у вас остались вопросы, готов на них ответить”.

Євген: “Як Ви ставитесь до цієї тези, що людина може стати божеством? Це крамола чи призначення людини?”

Юрій Шеляженко: “Природа людини потрібна: я є божественна душа; я володію недосконалим тілом, безмежним у просторі та у часі, так званім “всесвітом”; я маю місію удосконалити себе, душу і тіло, завдяки цій місії я все, а відступництво від цієї місії перетворює мене на ніщо. Я вірю, що те саме може сказати від себе кожна людина, яка щиро сповідує душевну релігію.

Якщо ви розумієте божество як втілення досконалості, то досягнення досконалості є призначенням людини. І ми знаємо, що своїм буттям досягли цього призначення, бо людина завжди є тою, що була, є і буде, людяність є вічною традицією. Але з точки зору сьогодення досконалисть завжди в майбутньому. Якщо б ми обманували себе, думаючи, що вже сьогодні досягли її, наше завтрашнє “я” втратило б і те, що ми маємо сьогодні, не кажучи вже про перспективи подальшого розвитку. Не можна протиставляти себе досконалості, божественності, та не можна зупинитися у розвитку. Треба жити у згоді з божественним ідеалом людини, продовжувати себе до нескінченності.

Тому можна сказати, що людина водночас і є, і не є, і має бути божеством. Але не сповненим бісівської гордині “божеством”, яке саме себе нищить у вічній війні з людьми та природою заради ілюзорних “перемог”. Людина має бути божеством самовдосконалення, героєм-дивотворцем. Ви знаєте різницю між ілюзією та дивом? Ілюзія є обманом почуттів, а диво є нагородою за володіння собою”.

Flake: “Ваше мнение о том, какая взаимосвязь должна быть в религии и политике? Это разные явления, которые не нужно смешивать? Или все-таки есть хоть какая-то взаимосвязь между ними?”

Юрій Шеляженко: “Религія созидає веру, а політика в лучшем случае созидає довіре. В худшем, как вы знаете, принуждает делать жертвы: силой, обманом, развращающими подачками, худшими из которых являются заведомо несбыточные обещания, лезть толпе, клевета и поиск виноватых.

Религія зв'язана со всіма діяннями веруючого человека, совершенствуя его діяння вищої міссією і високими моральними стандартами. Веруючий в політике творить довіре і воздерживается от грехов, например, греха гордыни, противопоставления своего

чужому, попиток навязать другим свою религию.

Итак, верующий человек может быть успешным политиком. Что еще важнее, религия постоянно напоминает политикам о том, что хорошая политика созидает доверие, а не развращает людей навязыванием “высшей воли” жадных гордецов.

Кроме того, нельзя принимать навязываемое нам мнение, будто “настоящими” политиками является только горстка профессиональных знаменитостей из телевизора и соцсетей. Каждый человек, в соответствии с моральным принципом владения собой, должен последовательно проводить политику суверенитета личности. У каждой души есть полная власть над собой. Если вы еще не совершили революцию в душе, не сказали себе “вся власть над мной принадлежит мне”, значит, самое время это сделать сейчас. А если вы еще не знаете, как распорядиться этой властью, подумайте, проявите фантазию. Мысленно помолитесь, спросите у Бога, и его ответ скоро придет вам в голову. Конечно же, в сопровождении разных веселых выдумок, оттого мы и считаем чувство юмора священным, но с ними всегда приходит и серьезное откровение, которое вы наверняка распознаете и сможете воплотить в жизнь”.

Василь: “Як ваша релігія ставиться до “Ісламської Держави”?”.

Юрій Шеляженко: “Щоб дати однозначну відповідь на це і подібні питання, у відповідності до традицій душевної релігії треба провести обряд визначення добра і зла стосовно того чи іншого феномену. В даному випадку треба з'ясувати, що таке “Ісламська Держава”, і дати їй моральну оцінку. Подібний обряд визначення добра і зла поки не проводився. У відповідності до правил, встановлених Богом у Священному писанні душевної релігії, процес визначення добра і зла починається за заявою або за ініціативою. Поки у нашій душевній спільноті не було заяв чи ініціатив такого характеру. Якщо б Ви, наприклад, зверталися з такою заявою, Вам треба було б конкретизувати, про що Ви кажете: про ІДІЛ або про ісламську державу взагалі (халіфат).

У Священному писанні душевної релігії сказано (Діал. 12), що іслам досконалий, бо вчить мудрий покорі. Але це безпосередньо стосується лише ісламу як доброї віри. Що стосується держав, які декларують свою вірність ідеалам ісламу чи будь-якої іншої релігії, вони можуть бути праведними нарівні з людьми, але ніяк не можуть підняти собою Бога. Можуть бути і грішними, часто більш грішними, ніж окрема людина. Але й демонізувати держави не можна, як не можна демонізувати будь-яку душу (хіба що жартівливо), оскільки в душевній релігії вважається, що Бог заборонив людям творити собі ворога та запровадив священне табу на серйозну демонізацію.

У процесі визначення добра і зла стосовно обожнення, десакралізації та демонізації влади і права, який ми провели у 2014 році, було, зокрема, встановлено, що слід обожнювати абстрактну ідеальну

владу, але не слід обожнювати конкретну організацію влади, конкретну державу; слід розуміти під владою самостійно організовану здатність душі (будь-якої душевної спільноти, в тому числі суверенної особистості або держави) своїми силами здійснювати свою добру волю у згоді з усією повнотою буття.

Будь-яка держава, котра воює, “держава як апарат насильства” заснована на логіці зла та незгоди і в силу одного цього вже є грішною. Інша справа, що вона може претендувати на уникнення великих гріхів ціною малих, але вивчення логіки зла та шляхів її трансформації у логіку добра є окремою темою, про яку можна довго говорити. Загальний підхід полягає в тому, що свідомості, корумповані логікою зла, ведуть вічну війну і знищують себе, тим часом як віруючі чесно слідуєть моральному закону душевної релігії у всіх відносинах, як між собою, так і з невірними, і таким чином дають надію кожній корумпованій логікою зла свідомості спокутувати свої гріхи та стати суверенною особистістю. Зло, яке не удосконалиться і не стане добром, приречене на самознищення, і нам нема потреби втручатися в його війну з самим собою інакше ніж для проповіді та допомоги потенційним вільним душам, поборення зла ненасильством та солідарністю, силою відкритості людської душі.

Якщо казати про ІДІЛ, то це відверто терористична і мілітаристська держава. Але всі держави грішать залякуванням і насильством щодо неслухняних громадян та бряцають зброєю, просто в ІДІЛ ці гріхи підкреслені, піднесені в квадрат.

Замість служіння людям, розвитку сервісу з підтримання порядку на певній території сучасні держави (нації) намагаються влізти в усі людські відносини та монополізувати їх. Чого варте одне прив'язування людей до держави за допомогою грошей, коли держава спочатку роздає виготовлені нею гроші в нагороду за схвалену державою економічну діяльність, а потім вимагає жертвувати ці гроші на кожному кроці в знак лояльності до держави, тобто платити різноманітні податки. Державництво перетворилося на квазі-релігію: у державній освітній системі нас вчать, що, всупереч всьому нашому досвіду володіння собою, ми, нібито, належимо державі, стали на ноги завдяки державі, маємо за всі свої досягнення дякувати державі, постійно прислужувати державі й навіть вмирати за державу, якщо “жерці” державництва з різних держав не поділять щось між собою та оголосять мобілізацію на бійню.

Будь-яка несправедливість за Богом даними законами природи зустрічає протидію, люди повстають проти тиранії, часто створюючи організації зі ще більшою тиранією, бо звичка чинити гріхи доводить гріхи до абсурду. Тероризм є природною карою державам за оманливо “легітимізований” терор проти людей, які не вбудовуються в їх систему монополізації влади, безуспішних спроб побороти природний людський суверенітет особистості.

Далі буде...